

Vědomí ve Hmotě

Autorem úvahy je pan Antonín Mareš.

Na základě díla Davida R. Hawkinse vám zde předkládám některé základní myšlenky z jeho díla. Zjistil jsem totiž, že jeho odkaz je velmi silně deformován lidmi, kteří jsou na nízkém stavu Vědomí a principu vnoření Vědomí do hmoty velmi špatně rozumí.

Zopakujme si výchozí data a výchozí předpoklady.

Základem, na kterém je vystaven tento svět je stav postupného klesání vibrací původního pole, které se vyčlenilo, či bylo vyčleněno ze základu, kterým byl a je Nelineární projev, tedy to, co my lidé nazýváme Duchovním nebo také Božím světem, Jednotou, Pravdou, Vědomím a podobně.

Pokles vibrací z tohoto původně vyčleněného pole, což je Myšlenkové pole (Devachan) vytvořil další ještě nižší stav, tedy Astrální pole. I to vzniklo jako „průrva“ v původně homogenním Myšlenkovém poli a touto „průrvou“ se tak vytvořilo ono nové Astrální pole. Úplně stejně se to stalo i s tímto Astrálním polem, kde v jeho centru došlo k dalšímu poklesu vibrací a „vylilo“ se z něho další pole, kterým je Hmotnost, tedy náš vlastní svět. Poměry ve smyslu mohutnosti (rozsahu) těchto polí jsou značné. Astrální svět ve vztahu k Myšlenkovému světu je nicotný co do mohutnosti, To samé představuje poměr polí mezi Hmotností a Astralitou.

Pokud se přímo zaměříme na náš domov, tedy na Hmotnost, pak zjišťujeme, že její vznik je doprovázen určitým „řádem“ nebo bychom to mohli nazvat „plánem“. Základem je vakuum, kterým pronikají veškeré energie a je vlastně nosným hmotným prostředím tohoto světa. To ale není vše. Od roku 1992 je mnohými popředními vědci přijata teze „vědomé informace“, tedy toho, jak se jednotlivé prvky této Hmotnosti (našeho Vesmíru) mají vytvářet a nejenom to, Je jasné, že tato informace se dotýká nejen jednotlivých elementů tohoto světa, ale dotýká se ho i jako celku.

Proto v naší společnosti přežívá materialistický náhled na svět, který značně deformuje tento pohled. Nebudu se zabývat detaily, které jsou vysvětleny v jiných mých úvahách, pohledech a knihách, ale zaměřím se přímo na to, o čem je tato úvaha, tedy na systém vstupu základního pole, které tvoří Vědomí, do našeho světa, tedy do hmoty.

Pole Vědomí, které je základním polem z Duchovního světa, se nejvíce projevuje u nás u lidí. Zde ve Hmotnosti a zvláště u nás lidí se toto pole chová tak, že podléhá evolučnímu vývoji v jednotlivých lidech a individuálně sílí. Jedná se o dílčí část tohoto pole. Jde o naši vlastní podstatu (Ducha), která je přesto pevně spojena s původním celkem. Viz níže.

Tento děj tím nejen pomáhá zvyšovat své vibrace, ale i vibrace celé naší Hmotnosti.

Toto individuální Vědomí, přestože je pevně spojeno se svým základem, tedy s

centrálním Vědomím, se jeví jako samostatné na sobě nezávislé entity. Je to naše vlastní podstata a jedná se opravdu o nás, o lidi. Jsme z Duchovního světa (tato naše vlastní podstata) a zde se pouze pomocí nástrojů Hmoty vyvíjíme.

Učení Davida R. Hawkinse přímo navazuje na tento stav a ten pak dále rozvíjí. Pokud ale lidé jsou vnořeni do materialistického světového názoru (a tím odmítají uznat svůj omyl), pak se dostávají do velmi značných problémů.

Abychom dobře porozuměli jejich omylům a také aby nám bylo zcela jasné, jak je vše vzájemně propojeno, začneme příměrem.

Řidič	Vědomí
Auto	Mozek
Řídící systémy	Mysl
Barva auta	Emoce
Dojem	Vjem

Zde v tabulce jsou znázorněny dva stavy, které jsou podobné (ekvivalentní).

Na nich si ukážeme celý princip.

Začneme Vědomím.

Vědomí je pouze jedno a je z Duchovního světa, tedy z nelineárního principu. Každý z lidí má Vědomí a každý ho má na jiné úrovni a přesto se jedná jen a jen o jedno jediné Vědomí. Tento systém, který je použit u struktury Vědomí, připomíná strukturu člověka s jeho 50 biliony buněk, kdy každá buňka je samostatná (je samostatným živočichem) a přesto spolu tvoří celek, kterým je tělo.

Vraťme se ale k Vědomí člověka. Protože toto vědomí není hmotné, musí mít pro svou činnost, kterou zde na zemi provádí, prostředníka. Tím je lidský mozek.

Mozek se skládá z buněk, kterým říkáme neurony. Ty mají výběžky, známé jako synapse, které slouží jako „antény“ pro příjem různých typů signálů. Běžně jsou to signály elektro-magnetické, ale některé synapse jsou určeny i pro zachycení signálů z našeho Vědomí, tedy z pole, které toto Vědomí kolem sebe vytváří.

Mozek je tak řízen příkazy z našeho Vědomí. Ale nejen jimi. Mozek má svůj vlastní systém, kterým je Mysl. Ve svém podvědomí, tedy v jakési databázi paměti, má uloženy vlastní „programy“, které používá dle svého uvážení. Jde tak o nižší systém řízení, zato ale o velmi důležitý. To proto, že zajišťuje automatický chod těla a tím mu umožňuje přežití a existenci v běžných situacích. Mysl má na starosti také zpracování Vjemů, které přicházejí z vnějšího prostředí pomocí smyslů. Toto zpracování se pak mimo jiné odráží v Emocích, které jsou ovlivněny tím, jak tato mysl tyto Vjemy zpracuje.

Emoce sami o sobě nejsou výsledkem jen zpracovaných Vjemů pomocí Mysli, ale jsou i ukazatelem stavu našeho Vědomí. To proto, že úroveň tohoto Vědomí, jako taková, je těmito Emocemi na venek signalizovaná. Vysoká úroveň Vědomí se projeví jinými

Emocemi, nežli když je tato úroveň nízká.

Vysoká úroveň Vědomí nedovolí na příklad Mysli vytvořit emoci Strachu a naopak, nízká úroveň Vědomí není schopna tomuto procesu Mysli čelit, a emoce Strachu tak může bez problému vzniknout.

Emoce nelze zaměňovat s úrovní Vědomí, jsou jen ukazatelem, který podobně jako každý jiný měřák ukazuje jen jistou hodnotu. V tomto případě jde o nepřímý ukazatel, který má jak takž odpovídající či vypovídající hodnotu, pokud jde o nízké stavy, které jsou na stupnici Hawkinse do stupně 200. Vyšší stavy a zvláště pak vysoké stavy (500 a více) nelze už pomocí Emocí vůbec vyjádřit.

Tyto vysoké stavy (500 a více) jsou vnitřním stavem daného člověka a jsou vyjádřením jeho vnitřního stavu. Emoce jsou opravdu už jenom něčím, co už není pro tyto stavy ukazatelem a nejsou pro ně charakteristické. Velmi vysoké stavy (600 až 1000) jsou na obrazech, kde jsou vyobrazeni tito jedinci zdůrazněny svatozáří, jako toho co vyzařuje zevnitř daného jedince. Je pochopitelné, že taková svatozář není a ani nemůže být spojována s něčím takovým, jako je emoce, ale ta musí a také je chápána jako cosi vedlejšího a nepodstatného.

Vždyť posuďte sami, jak jsou v Mapě Vědomí označovány stavy, které se vepisují do kolonky EMOCE.

Potvrzení (200), Důvěra (250), Optimismus (310), Odpuštění (350), Pochopení (400), Úcta (500), Klid (540), Blaženost (600), Nepopsatelné (700 – 1000).

Domnívám se, že je to zde řečeno zcela jasně.

Nyní se ale vrátíme k obrázku pod názvem této kapitoly a řekneme si o něm trochu více.

Řidič	Vědomí
Auto	Mozek
Řídící systémy	Mysl
Barva auta	Emoce
Dojem	Vjem

Zde je na pravé straně vidět způsob vstupu Vědomí do Hmoty a na levé je příměr z běžného života.

Vědomí člověka je jeho vlastní podstata, jeho JÁ. Je to to, co dělá člověka člověkem. Toto vědomí lze přirovnat k řidiči auta. Vlastní auto pak je jen nástrojem, který tento řidič používá. Je to v porovnání stejné, jako Vědomí používá mozek. Mozek i auto jsou v tomto příměru ekvivalenty. Mysl pak je ekvivalentem systémům auta. Tyto systémy provádí, podobně jako mysl, spoustu činností, které jsou charakteristické pro celkový chod auta, v případě mysli, těla.

Vnější pozorovatel bude v případě člověka ale vidět či vnímat pouze jeho vnější

projev. Nebude mít možnost vidět to, co se děje v mysli, ale bude vnímat jeho chování, tedy jeho emoci. Emoce je vnějším projevem a tedy svým způsobem i výsledkem činnosti této mysli, ale tuto mysl nemůže ovlivnit. Úplně stejně to v příomě vychází s barvou auta. Barva auta je dána především tím, co představuje vnější viditelnou složku a se systémy řízení nemá co do činění. Je důsledkem toho, co auto jako takové představuje. Vjem v případě člověka a dojem v případě auta jsou pak již jen dílčí stavy plynoucí z kontextu.

Proč o tom všem vlastně mluvím?

Protože dosavadní materialistický náhled na Vědomí i na psychiku člověka má snad nesmrtelný a nezničitelný základ. Přestože byl mnohokrát vyvrácen a na vědecké rovině vysvětlen, stále přetrvává. Bohužel velmi mnoho tak zvaně povolaných lidí v ezoterice, se tohoto názoru nemůže zřící a to nejspíš i proto, že danému problému nerozumí a papouškují to, co se před lety učili ve škole a co mezitím už odvál čas.

Takže znovu. Emoce nemá a ani nemůže mít nic společného s Vědomím, ať už ho chápu celkově nebo individuálně, tedy jen jako Vědomí člověka.

Uvedu zde několik postřehů, se kterými jsem se setkal a které jednoznačně ukazují na nevědomost dané osoby.

Tvrzení 1

Konstatování:

Přijdu-li do restaurace a u některého ze stolů vidím člověka, jak se vesele baví, či směje, pak vím, že tento člověk je na úrovni Lásky (500) nebo Radosti (540).

Můj úhel pohledu:

Vnější projev je výsledkem momentálního stavu jeho Mysli a jeho emočního projevu. Takovýto člověk se s velkou mírou pravděpodobnosti nachází na úrovních Vědomí, které jsou v rozmezí 175 až 350. Takovýto člověk velmi pravděpodobně potřebuje ke svému žití společnost, aby se mohl předvádět. Je pravděpodobné, že stav, kdy by měl být sám se sebou, je pro něho nevýhodný či nevhodný. Člověk na úrovni 500 nebo 540 je uvnitř sebe sama nejen vyrovnaný, ale z něho tato vyrovnanost, či chcete-li Lásky, případně Radost přímo vyzařuje.

Pochopitelně jí drtivá většina lidí nevidí (nevnímá), protože na nižších úrovních není patrná. Právě naopak, tato úroveň většinu lidí s nižší úrovní Vědomí bude odpuzovat až provokovat, protože jejich Ego (Mysl) se v přítomnosti takového člověka cítí být ponižováno. To je dáno především tím, co stojí za odsuzováním všech, kdo mají vyšší úroveň Vědomí (a jejich bagatelizování).

V minulosti to bylo dokonce i tak, že tito lidé byli fyzicky usmrcováni. Historie je plná těchto zločinů. V současnosti jsou takovýto lidé pouze znevažováni či jen „zesměšnění“.

Důkazem tohoto jevu je i náš prezident Václav Havel s jeho krédem – Pravda a láska

zvítězí.

Tvrzení 2

Konstatování:

Mohu procházet všemi stavy svého Vědomí. Když jsem smutný, pak jsem v oblasti vědomí Smutku, Když mám strach, tak v oblasti Strachu, když jsem pyšný, tak v oblasti Pýchy, když přemýšlím, tak v oblasti Rozumu a když jsem šťastný, tak v oblasti Radosti. Mé Vědomí si mohu nasměrovat, kam budu chtít a kdy budu chtít.

Můj úhel pohledu::

Vnější projev, který je charakteristický emocí, nemá a nemůže mít žádný vliv na stupeň mého Vědomí. Do úrovně vědomí 200 je vlastně Vědomí zastupováno Egem, tedy tím, co je zde nazváno Mysl.

Jde o princip, který jsme zdělili po zvířátkách a který je charakteristický dostředivostí a zároveň i bojem s ostatním světem.

Člověk s vědomím pod 200 má potřebu se zajišťovat na úkor druhých a zároveň tím, že svůj vnitřní svět promítá na toto vnější prostředí i tím, že se cítí být stále ubližován, odstrkován, ponižován a podobně. Vystupuje většinou, pokud mu to strach dovolí, arogantně, aby skryl svou nejistotu a neschopnost racionálně jednat. Takto na příklad jednají i skinheadi.

Lidé nad 200, ale pod 400 se snaží sice pomáhat světu, ale dle svých pravidel a velmi mnohdy jednají tak, že bychom to mohli nazvat – Pohybují se jako sloni v porcelánu.

Lidé na 400+ sice také pomáhají, ale svou pomoc orientují do kombinačních struktur svých výtvorů.

Pokud jde přímo o společnost, pak to často může končit i katastrofou. Příkladem může být Hitler nebo Napoleon, kteří zpočátku se snažili o povznesení společnosti, ale oba propadli kouzlu osobnosti a svou snahu změnili na osobní prospěch. Skončili katastrofálně a společnost jimi vedená také. Hitler se například propadl hluboko pod 100 (dle Hawkinse).

Pokud se ale jedná o teze, které jsou všeobecné, jako je Einsteinova Teorie relativity, nebo ještě dříve klasická teze Newtonova a jeho fyziky, pak je to vynikající.

Teprve lidé 500+ jsou těmi, kdo se začínají na věci dívat s patřičným nadhledem a tedy mnohem objektivněji.

Tvrzení 3

Konstatování:

Při meditacích si mohu procházet své úrovně vědomí a odkládat nepatřičné stavy. Takže se mohu zbavit strachu, úzkosti, obav a jiných mých vlastností. Mohu tak

velmi snadno projít do blaženého stavu a zkvalitnit si tak svůj život.

Můj úhel pohledu:

Jde opět o nepochopení toho, co to ve skutečnosti úroveň Vědomí vůbec je. Jde totiž o evoluci člověka (tedy jeho Vědomí) zde na Zemi. Člověk sem vstupuje jako naprosto nevědomá bytost a v těle člověka je zastupován Egem, což je jakýsi automatický zvířecí princip, který je ale velmi zkušený ve smyslu žití v tomto světě hmoty. Vědomí (tedy naše podstata), která je neznalá světa mu na počátku přenechává řízení běhu událostí, protože jim nerozumí. Teprve průběhem doby získává stále více zkušeností a vlastně se „učí“ od Ega. Napřed prožívá problematické stavy, protože činnost Ega a podstata Vědomí nejdou dost dobře dohromady. Časem a postupem po úrovních vědomí ale tento princip nás samotných (tedy našeho Vědomí) stále sílí až do stavu, kdy dokáže už samo začít rozhodovat. To je zlomový stav, který je na stupnici doktora Hawkinse označen hodnotou 200.

Ego stále trvá, ale je již na druhém místě ve smyslu rozhodování a činnosti. Jsou ale pochopitelně situace, které Vědomí zcela nezvládá, byť už bylo na hodnotě přes 200 a dočasně přenechává vládu Egu. To jsou ony známé výbuchy hněvu, tak zvaného „vykolejení“ či prostě dočasná deprese. Ego trvá, byť ve stále menším vlivu, až do hodnoty 600 (dle Hawkinse), kdy přestává mít na dění události té které osoby jakýkoliv vliv, a osobní karma tak končí.

Z uvedeného plyne, že při meditacích můžeme procházet své emoční stavy, ale ty s úrovněmi Vědomí nemají nic společného. Jde o naprosto jinou činnost, která je sice dobrá a prospěšná, ale s vývojem našeho Vědomí a tím s naší evolucí to nemá co činit.

Zde je nutno znovu a důrazně připomenout, že evoluce probíhá právě na úrovni tohoto Vědomí a fyzikální, rostlinné a živočišné důkazy této evoluce jsou jen a jen důsledky druhotných změn, které nastávají právě tímto procesem.

Převzato od: <https://www.rozpravy.cz/news/vedomi-ve-hmote/>